

जनार्दने । तेषां सौरिपुरे वासः पितृभिः सह नारदः ।
किञ्च “कार्तिके नार्त्तितो यस्तु भक्तिभावेन केशवः ।
नरकं ते गमिष्यन्ति यमदूतैस्तु यन्त्रिताः । जन्मकोटि-
सहस्रंस्तु मादुष्यं प्राप्य दुर्लभम् । कार्तिके नार्त्ति-
तो विष्णुर्हारितं ५५ जन्म वै । विष्णोः पूजा कथा विष्णो
वैष्णवानाञ्च दर्शनम् । न भवेत् कार्तिके यस्य हन्ति
पुण्यं दगाष्टिकम्” । कार्तिकमाहात्म्यं स्कान्दे “का-
र्त्तिकस्य तु माहात्म्यं प्राक् सामान्येन लिख्यते । ततो
विश्ववत्सलं कर्म देशादिभेदतः” इत्युपक्रम्य “कार्तिकस्य तु
मासस्य कोट्यंशेनापि नाहति । सर्वतीर्थेषु यत् स्नानं सर्व-
दानेषु यत्फलम् । एकतः सर्वतीर्थानि स व्ये यज्ञाः स-
विष्णाः । एकतः पुष्करे वासः कुरुक्षेत्रे हिमाचले । मेरुतल्य-
सुवर्णानि सर्वदानानि चैकतः । एकतः कार्तिको वत्स ।
सर्वदः केशवप्रियः । यत् किञ्चित् क्रियते पुण्यं विष्णु
हेतुस्य कार्तिके । तदक्षयं भवेत् सर्वं सत्योक्तं तव नारदः ।
कार्तिकः खलु वै मासः सर्वमासेषु चोत्तमः । पुण्यानां
परमं पुण्यं पावनानाञ्च पावनः । यथा नदीनां विप्रेन्द्र !
शैलानाञ्चैव नारदः । उदयोनाञ्च विप्रधे ! शबो
नेवोपपद्यते । पुण्यं कार्तिकमासे तु यत्किञ्चन क्रियते
हने । न तस्यास्ति शबो ब्रह्मन् ! पापस्याप्येवमेव
च । न कार्तिकमासे मासो न कतेन समं युगम् । न
वेदसदृशं शास्त्रं न तोर्यं गङ्गाया समम् । कार्तिकः
प्रवरो मासो वैष्णवानां प्रियः सदा । कार्तिकं सकलं यस्तु
भक्त्या सेवेत वैष्णवः । पितृदुहरते सर्वान् नरकस्थान्
महाहने ।” पादो “हादधस्वपि मासेषु कार्तिकः
क्षणवृत्तमः । तस्मिन् संपूजितो विष्णुरत्यन्तप्र-
पायनेः । ददाति वैष्णवं लोकहित्यं निश्चितं मया ।
यथा दासोदरो भक्तवत्सलो विदितो जनैः । तस्यायन्ता-
दयो मासः सत्यमयुष्कारकः । दुर्लभो मासो देहो
देहिनां क्षणभङ्गुरः । तत्रापि दुर्लभः कालः कार्तिको
हरिवत्सलः । दीपेनापि हि तत्रासौ प्रीयते हरिरीश्वरः ।
सुगतिश्च ददात्येव परदोषप्रबोधनात् ।”

“अथ तद्व्रतमाहात्म्यं स्कान्दे” “व्रतानामिह
सर्वेषामेकजन्मातृगणं फलम् । कार्तिके तु व्रतस्योक्तं फलं
जन्ममृतानुगम् । सक्रूरतीर्थे विप्रेन्द्र ! कार्तिक्यां स-
मुपपद्यते च । स्नात्वा यत् फलमाप्नोति तत् श्रुत्वा वैष्णवं व्रतम् ।
वाराणस्यां कुरुक्षेत्रे नैमिषे पुष्करेऽर्जुदे । गत्वा यत्
फलमाप्नोति व्रतं कृत्वा तु कार्तिके । अग्निदा च सदा

यच्चैर्न कृत्वा पितृषु स्वधाम् । व्रतेन कार्तिके मासि
वैष्णवस्तु पदं व्रजेत् । प्रवृत्तानाञ्च भक्ष्याणां कार्तिके
नियमे कते । अथर्व्यं क्षणरूपत्वं प्राप्यते सुक्तिदं शुभम्” ।
किञ्च “ब्राह्मणः क्षत्रियो वैश्यः शूद्रो वा सुनिमत्तमः !
वियोगिनं न व्रजत्येव व्रतं कृत्वा तु कार्तिके” । किञ्च
“कार्तिके सुनियार्तुः ! स्वगत्या वैष्णवं व्रतम् । यः
करोति यथोक्तान्तु सुक्तिस्तस्य करे स्थिता । सुपुण्ये कार्ति-
के मासि देवर्षिपितृसेविते । क्रियमाणे व्रते नृणां खल्येऽपि
स्यान्महाफलम्” । तत्र कमविशेषमाहात्म्यं स्कान्दे
“दानं दत्तं कृतं जपं तपश्चैव तथा कृतम् । तदक्षयफलं प्रो-
क्तं कार्तिके च हिजसत्तमः” । किञ्च “यत्किञ्चित् कार्तिके
दत्तं विष्णुर्हृदयं मानवैः । तदक्षयं लभ्यते वैष्णवदानं
विशेषतः” । किञ्च “ये तु सर्वस्वरं पूर्वमग्निहोत्रमुपा-
सते । कार्तिके स्वस्तिकं कृत्वा सममेतच्च संशयः ।
कार्तिके वा करोत्येवं केशवालयमस्तुभम् । स्वर्गस्या
शोभत सा तु कपोतो रश्मिणी यथा । यः करोति नरो
नित्यं कार्तिके पत्रभोजनम् । स तु दुर्गतिमाप्नोति याव-
दिन्द्राक्षतदंशः । जन्ममर्यादं यत् सापं मानवैश्च कृतं
भवेत् तत् सर्वं नाशमाप्नोति ब्रह्म(पञ्चाश)पत्रेषु भो-
जनात् । सर्वकामफलं तस्य सर्वतीर्थफलं भवेत् । न चापि
नरकं पश्येद्ब्रह्मपत्रेषु भोजनात् । ब्रह्म चैव श्रुतः साक्षात्
पञ्चाशः सर्वकामदः । मध्यमं वर्जितं पत्रं शूद्रस्य सुनि-
सत्तमः । भुञ्जन्नरकमाप्नोति यावदिन्द्राक्षतदंशः ।
तिलदानं नदीस्नानं वत्कथा साधुसेवनम् । भोजनं ब्रह्म
पत्रेषु कार्तिके मुक्तिदायकम् । जागरं कार्तिके मासि यः
करोत्येव शोदये । दासोदराद्ये विप्रेन्द्र ! गोसहस्रफलं लभेत् ।
जागरं पश्चिमे यागे यः करोति सदाशुभे ! । कार्तिके
सन्निधौ विष्णोस्तत्पदं करसंस्थितम् । साधुसेवा गव्यं
यासः कथा विष्णोरथार्चनम् । जागरः पश्चिमे यागे
दुर्लभः कार्तिके कलौ” । किञ्च “जलधेतुसहस्रं
हवसंसे दिवाकरे । तोयं दत्त्वा यदाप्नोति स्नानं कृत्वा
तु कार्तिके । सन्निधौ कुरुक्षेत्रे राक्षसको दिवाकरे ।
सूर्यवारेण यत् स्नानं तदेकाहं कार्तिके । पितृदुष्टस्य
यदत्तं कार्तिके क्षणवृत्तमे ! अक्षोदकं सुनिश्चयं । अक्षयं
जायते वृषाम्” किञ्च “गीतयास्त्रविनोदेन कार्तिकं
यो नयेन्नरः । न तस्य पुनरावृत्तिर्मया दृष्टा कर्त्तप्रियः” ।
किञ्च “पदलिङ्गञ्च यः कुर्यात् कार्तिके विष्णुसद्मानं ।
पदेपदेऽश्वमेधस्य फलभागी” भवेन्नरः । गीतं वाद्यञ्च